

Szongoth Gábor

Dirán ”bácsi”, a legidősebb Barátom!

Zakariás Antal Dirán 2021 augusztus 14. ünnepelte 90. születésnapját. Jó erőben, jó kondícióban és teljes szellemi frissességben. 15-én az Orlay utcában köszöntöttük fel az ünnepi – szülő szenteléssel végződő – szentmise után. Kapott nagyon finom sacher tortát, köszöntöttük pezsgővel és születésnap énekekkel és kapott a *Zuglói Örmény Önkormányzattól* egy nagyon szép ezüst desszert tartót, aminek még *Marcsi* (Dirán felesége) is nagyon örült, mert ő nem kapott ilyet hasonló alkalomból.

Dirán nem egy átlagos tagja az erdélyi örmény közösségnek, ő a legaktívabb valamennyiünk közül. Nem elsősorban a szavak embere, ő a tettek embere. Elévülhetetlen érdemei vannak az Orlay utcai örmény katolikus templom működtetésében és felújításaiban. Rengeteg pénzt szerzett pályázatok útján és legalább ekkora érdem, hogy a megnyert pénzeket jól és hasznosan költötte el. Valamennyi felújítást (fűtés, világítás, festés, szigetelés stb. stb.) jó színvonalon, határidőre és – ami manapság a legkritikább – a költségkereten belül vezényelte le. 18 évig irányította a templom egyháztanácsát (idén a Bíboros úr ezért kiténtette és Ákos Atya is megköszönte eddigi munkásságát, bár tovább nem tart igényt szolgálatára).

Terveink szerint az ősszel elkezdődik az Orlay utcai templom tetőterének teljes cseréje, felújítása és berendezése, a könyvtár, egyetemi stúdió és közösségi tér céljára. Reméljük Dirán végig tudja követni és a templom részéről felügyelni az igen nagyarányú és bonyolult építkezést.

Diránnal együtt dolgoztam évtizedekig az Országos Örmény Önkormányzatban,

ő sokáig a pénzügyi bizottságot vezette, én frakcióvezetője és az EÖGYKE elnökhelyettese voltam. Igen nehéz, ellenséges környezetben dolgoztunk, de a pénzügyi elszámolás mindig rendben volt, ÁSZ vizsgálat is csak csekély korrekciót kért. Dirán működtette a Palatinus utcai Országos irodát egészen míg *Szarkiszján Szevan* a Fővárosi Kormányhivatal hathatós segítségével ki nem túrta az Erdélyi Örményeket az Országos Önkormányzatból.

Ezekben a nehéz években naponta többször beszélünk egymással, próbáltunk egyeztetni, hogyan lehetne békét teremteni a két örmény tábor között. Ezt többek árulásként fogták fel, végül a választási rendszer megoldotta a problémát. Hál’ Istennek ma már béke van és az eddigi ellenségek vállvetve építik a szebb örmény jövőt.

A születésnap köszöntésnél azt mondtam: „Gratulálok legöregebb barátomnak”, de ez csak féligazság, nem csak a legöregebb, de a legjobb barátom is Dirán, amit mi sem bizonyít jobban, hogy évtizedek óta részt vesz nagyobb családi eseményeinken.

Jó egészséget és további hosszú éveket kíván a Szongoth család a Magyarországi örmények nevében is!

Születésnap köszöntés 90 gyertyával

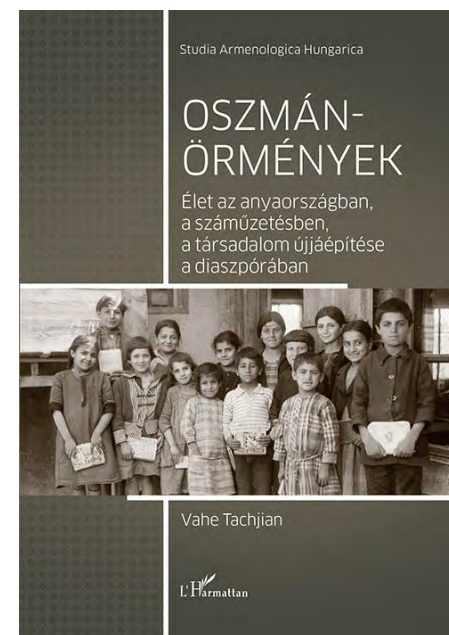
Blénesi Éva

Az oszmán-örmények kálváriája és túlélési stratégiái

Az utóbbi pár évben a magyar befogadó több szempontú megközelítésben is tájékozódhatott az örmény tárgyú kérdésekről részben a reprezentatív kiállítások és azok anyagait feldolgozó kiadványok révén, amelyek a Kárpát-medencében történő beágyazottságát dokumentálták vagy éppenséggel egy tágabb, egyetemes összefüggérendszerbe ágyazottság keretében, ahol az életet átjáró biblikusság szempontjából taglalva mutatták be a gazdag kultúra különböző aspektusait. Ezt a képet lényegesen árnyalja, ugyanakkor hiánypótló szerepet tölt be *Vahe Tachjian Oszmán-örmények. Élet az anyaországban, a száműzetésben, a társadalom újjáépítése a diaszpórában* című tanulmánykötete, amely a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Armenológiai Intézete könyvsorozatának 2. kiadványaként jelent meg.

A könyv szerzője vendégoktatóként már 2016 óta bekapcsolódott a PPKE Armenológia Tanszékének munkájába és ennek a gyümölcsöző együttműködésnek az egyik eredménye, hogy a kötetben szereplő tanulmányok a magyar olvasó számára is hozzáférhetővé váltak.

Vahe Tachjian Libanonban született és a párizsi École des Hautes Etudes en Science Sociales-on végezte doktori tanulmányait. Főbb kutatási témái közé tartozik Kilikia, Szíria és Libanon két világháború közötti francia megszállása, az oszmán birodalomban élő örmények történelme és a közel keleti menekültkérdés örményvonnakozású problémái. A jelen tanulmánykötetben szereplő vizsgálódások tér- és időkoordinátái az örmények útját fedik le az Oszmán Birodalom kései éveitől a közel keleti számkivetettség első évtizedéig. Kiterjedt és alapos kutatómunkáról tanúsodik a jegyzetapparátusban feltüntetett többnyelvű (francia, angol, örmény) szakirodalom és az a forrásjegyzék, amelynek tanúsága szerint a szerző egyaránt támaszkodik levéltári dokumentumokra (AGBU

Központi Archivum, Kairó; ACC Kilikiai Katolikusátus Levéltára, Antelias, Libanon, ABN, Archives of Nubarian Library/Nubár Levéltár, Párizs, de mindemellett sajtóforrásokra is. A kötetet térképek